

Průjezd vodopády aneb Praha - Doksy podevatenácté.

Když jsme pro letošní Doksy stanovili oddělený start pro mladé amatérské závodníky s hobíky a pro zralé cyklisty věku veteránského i ctihodného, se ženami, předpokládali jsme, že to bude novinka jediná. Ve čtvrtek, posledního května 2001 se presentovalo 106 cyklistů, takže rozdělení závodního pole se ukázalo rozumným a většinou cyklistů i vítaným krokem k bezpečnějšímu závodění. Kromě běžné triadvacítky domácích borců CKKV Praha se opět dostavily skupinky ze spřátelených teamů OTTIS Mělník, KPO, Jolly Klecany a také borci z České Lípy a dalších pražských spolků. Mezi amatérskými závodníky se očekával tuhý souboj špičkových teamů Protherm a Ultrasport Sensor (tam jsme pustili naši loňskou klubovou elitu...), jak je to k vidění na letošních závodech UAC. Jenže všechno bylo jinak.

Už při presentaci přišla druhá, neplánovaná novinka, pro Doksy něco atypického - déšť. Zatím to bylo jen takové májové opláchnutí zaprášených přileb a bicyklů. Pohled na oblohu sliboval něco většího. Když odstartovali mladíci, bylo zas sucho. Zralí cyklisté, se startem 10minut po nich, začínali být neklidní, když v dálce začalo hřmít a tmavnout obloha. Rozhodčí byl neoblomný, odstartovalo se přesně. V první i druhé skupině favorité nasadili ostré tempo a záhy přišly první úniky. Mezi mladými to šlo podle předpokládaného scénáře a amatérští vlčáci brzy odjeli většinou hobíků. V druhé půlce pole se ti lepší snažili o totéž, jenže dvakrát už roztrhanou skupinu zastavily a znovu spojily stažené závory. První místo, které mělo promluvit do formování čela závodu byl kopec v Řepíně (32.km). Zde už měli převahu 3 z Ultrasportu proti jednomu z Prothermu. Vrchařská prémie mělnické cykloprodeje OTTIS byla vypsaná pro ctihodné cyklisty a jako vítěz sem vylétl R.Chládek z CKKV. V obou částech závodu se tu skutečně vytvořily silné skupinky, v té první bylo překvapivě málo mazáků, ostřílených Doksáků...

A pak to přišlo. Každý mi potvrdil, že něco takového na kole ještě nezažil, ti s horším zrakem se i báli o život. Čelo mladých se blížilo pod Romanov, čelo zkušených vjíždělo do Kokořínského údolí. Začal dvacetiminutový průjezd vodopádem, sem tam zpestřený krupobitím, silnicí změněnou v řeku, s viditelností pár kroků, člověk tu vodu i dýchal. A přesto se jelo. Stále svižně. Málokdo sesednul a vyhledal úkryt. Vedoucí policejní vůz, vida tu spoušť, rychle se vzdálil kupředu, aby těm šilencům nepřekážel. Třináct let se závod pyšnil krásným počasím, teď nám to patron shora spočítal i s úroky...

Na horskou prémii Protherm na Romanově (57.km) první vyšplhal (ještě junior) P.Mráček, za ním již borci, co jeli o vítězství. Dva týmy se perou, další se smějí, k cíli proplovala dvojka nezávislých nováčků-Blažek, Beneš s mazákem P.Svobodou. I toho ke konci setřáslí a ve spurtu zvítězil J.Blažek, druhý byl P.Beneš, Petr Svoboda dojel podruhé na Doksech třetí.

Čelo hobíků-plašáků dojelo v hlavním poli a loňské prvenství uhájil náš Pepa Vejvoda. Dlouho spoléhal, že ve skupině vegetující borci Ultrasportu nejedou na Svobodu, až bylo málem pozdě. Ivan Divíšek s P.Pánkem mu doslova dýchali na záda.

To už nepršelo a vedoucí čtyřka staříků (jak naši půlku závodu nazval jeden z vlčáků) se řítily k cíli ve slibném čase, co sice nestačil na amatéry, ale lepším než zajel vítězný plašák byl. Nejlepší veterán Jirka Rameš ve spurtu "udělal" ctihodného Romana Chládku, který kousek před cílem vytrhnul nohu z pedálu. I druzí v kategoriích- V.Hrachovina a M.Tuček by plašáky pokořili. Na třetích místech dojeli- náš veterán I.Kavula a loňský šampion ctihodných P.Líbal. Že se naše půlka závodu neflákala dokazuje i fakt, že vítězná žena, Hana Ebertová zajela lepší čas, než neúspěšný obhájce loňského vítězství M.Studenovský...

Do cíle nakonec přijelo 88 promočených závodníků, bohužel po pádu na mokřích kolejkách nedojel nestor závodu Bohouš Cirkovský (ročník 1929). Většina vydržela v kempu v Doksech až do slavnostního vyhlášení, díky sponzorům bylo i dost oceněných. Nejtěžší muž pelotonu měl letos 103 kg a byl jím Mir. Pěnička, mezi cyklisty známý jako Mobby Dick. Kalorickou výhru ale předal kamarádům. Pak už zůstali jen ti opravdoví nadšenci, letos nás déšť trochu zchladil, takže posezení nebylo tak hlučně bujaré, leč stejně do nadržana. A ty mikrosouboje odvěkých rivalů (typicky- Vlk prezident CKKV versus ctihodní z OTTIS Mělník, letos vedení nadupaným Vládou Hamerníkem) se zase rozjížděly naplno... Pivo, fernet, whisky, šampus, vše nakonec vyšumělo a jak Petr Svoboda s Tomem Vitáčkem noc uzavírali, v chatkách se probouzeli první spáči, aby se vydali zpět k domovům...

Všichni, kdo letos prošli tou slotou, zasluhují nesmírné uznání, ať už byli mezi šampiony, nebo se trasou prokousávali 3 hodiny. Něco takového se nezažije často. Díky za vaše díky za hezký závod, příští, jubilejní 20.Doksy chceme mít velkolepé, přijďte...A ještě předtím na další klání, třeba na Kondora.

VLK Konůpka